

* * *

Такого спалаху душа моя не знала,
Вогню такого в серці не було!
Невже весна мене так закохала,
Що щастя буйно літом зацвіло?

І важко так, коли тебе не бачу,
Сіріє день, і смутку меж нема,
Та згадую, як літнє небо плаче,
Або як дихає засніжена зима...

* * *

Десь там за Ворсклою гаї,
А тут б'ють в серце солов'ї!
Ой, солов'ї ви, солов'ї,
Кохання ночі ви мої!

Куди не йду – у далині
Зоріє погляд твій мені,
Наш край полтавський, мрійна ніч,
Як ми зустрілись віч-на-віч...

Тепер я бачу лиш вві сні
Ті зорі щастя весняні,
І тиху Ворсклу, й синь гаїв,
І чую серцем солов'їв.

